

Tema nr.5 - TAINA PERGAMULUI

Moderator: Data trecută când ai fost aici, am vorbit în spate despre taina Pergamului. Atunci mi-ai spus că există ceva mai mult de spus în legătură cu această taină și că nu ai terminat-o încă, de aceea mă întreb dacă acum ți-ai încheiat studiul? Există ceva mai mult ce ai dori să împărtășești cu noi referitor la această taină?

Jonathan: Da, însă trebuie să vă avertizez că va fi ceva foarte greu. Este ceva adânc care arată cât este de adevărată Biblia și că există un Dumnezeu adevărat. Este ceva foarte adânc, dar aceasta este realitatea Bibliei. Totul începe cu Muntele Templului, dar în cele din urmă, totul va fi legat de timpurile de sfârșit. Totul începe din timpul în care un om numit Antioh a pângărit Templul prin faptul că a pus acolo un idol – aceasta a fost prima urâciune a pustiirii. Se va repeta în zilele din urmă, dar aceasta a fost prima. Daniel vorbește despre această urâciune și spune:

„Niște oști trimise de el vor veni și vor spurca Sfântul Locaș, cetățuia, vor face să înceteze jertfa necurmată și vor așeza urâciunea pustiitorului. Va ademeni prin lingușiri pe cei ce rup legământul.” (Daniel 11.31).

El a instalat peste altarul lui Dumnezeu, un altar al lui Zeus, un idol numit Zeus, transformând altarul sfânt în altarul lui Zeus, iar prin aceasta a început un război care avea ca scop ștergerea poporului evreu. Acesta a fost un lucru satanic, este Satan, și se va repeta în timpul sfârșitului; Antihristul va face din nou aceasta. Atunci, printr-o minune, s-au ridicat Macabeii, au ajuns la Templu și l-au recuperat, așa că au dat jos urâciunea aceea și au restaurat și Hanuka. Dar războiul nu s-a încheiat deoarece, ca și cum vrăjmașul ar fi contra-atacat, în același moment, un prieten al lui Antioh a instalat un alt altar al lui Zeus, pe un munte, de fapt a făcut un altar imens care a fost numit „altarul din Pergam”, altarul lui Zeus din Pergam.” Acesta a fost un lucru păgân al vremurilor străvechi.

Dacă mergem în cartea Apocalipsei 2.12, vedem că atunci când îi vorbește bisericii din Pergam, Domnul Isus spune că Pergam este locul în care se află tronul Satanei, locul unde locuiește Satan.

Ce a fost în Pergam? Altarul lui Zeus. În spatele tuturor zeilor și idolilor se află Satan, iar acest loc numit „templul lui Zeus” sau „tronul lui Zeus” este de fapt tronul Satanei.

Acum voi aduce totul în zilele noastre. În ordine.

Creștinismul a cuprins Imperiul Roman, iar altarul acela a fost abandonat, a fost șters, s-a ales pulberea de el și nu a mai existat. Dormita. Tronul lui Satan a dormitat timp de două mii de ani. Dar în secolul 19, un bărbat a descoperit acest tron al Satanei și a început să trimită bucăți din el în țara sa natală. În prima fază, el nu a știut ce este – primele bucăți au fost trimise în anul 1871 -, dar apoi a început excavarea și astfel, altarul, tronul Satanei a apărut din nou acum, în epoca modernă, fiind trimis bucată cu bucată în țara sa natală unde a fost reconstruit piatră cu piatră. Astfel, acum tronul Satanei nu mai este în Pergam, ci este în Germania. Altarul lui Zeus din Pergam se află astăzi în Muzeul din Berlin; Germania are acum altarul, tronul Satanei. Primele bucăți din acest altar au apărut în anul 1871, acesta fiind momentul când a venit la existență Germania. Apoi, în 1878 au început să excaveze întregul altar, iar când au făcut aceasta, în anul 1878 a început antisemitismul în Germania. Acum, Germania are tronul Satanei. În anul 1889, tot altarul lui Zeus a fost adus la Berlin, așa că acum tot tronul Satanei se află la Berlin și este întreg. În același an în care altarul a fost adus în țară, 1889, pe pământul german s-a născut un copil al cărui nume este Adolf Hitler. Ce s-a întâmplat apoi?

Germania urma să fie centrul primei distrugerii mondiale; primul război mondial își are punctul de pornire în Berlin, acolo unde este altarul Satanei. Vreau să mai spun ceva despre acest copil, Adolf Hitler. În calendarul evreiesc există o zi, prima zi în care s-a încercat anihilarea poporului evreu, ziua în care Faraon i-a urmărit pe evrei ca să-i șteargă de pe fața pământului, la Marea Roșie. Rabinii au calculat acea zi și este Nissan 19. Aceasta este ziua în care s-a încercat pentru prima dată nimicirea poporului evreu. Nissan 19 este data ebraică în care s-a născut Hitler. Deci, Adolf Hitler s-a născut în aceeași zi în care a fost adus altarul lui Zeus la Berlin și în care s-a încercat pentru prima dată nimicirea poporului evreu: Nissan 19.

Primul război mondial – nu voi intra în detalii – a însemnat numai distrugere. După acest război, după această distrugere, altarul a rămas tot la Berlin, iar următorul rău s-a ridicat tot din Germania: este vorba de naziști și a fost o situație cu

adevărat dramatică atunci când ei au intrat în Berlin unde se afla altarul.

În anul 1930 altarul a fost deschis pentru public. În anul acela, partidul nazist a devenit din cel mai mic partid politic, cel mai mare și mai puternic: a câștigat alegerile și a preluat puterea; în anul 1933 Hitler a devenit cancelarul Germaniei, iar în anul 1934 a devenit conducătorul absolut, dictatorul Germaniei. Astfel, Hitler, copilul născut odată cu aducerea altarului la Berlin, era acum în Berlin împreună cu altarul. Naziștii erau în posesia tronului Satanei, a altarului din Pergam, iar ceea ce a urmat este că Germania a devenit posedată, întreaga națiune a devenit posedată.

Primul lucru pe care l-a făcut Hitler, a fost să spună că-și dorește o platformă de unde să poată vorbi Germaniei și lumii, și l-a numit pe arhitectul său, Albert Speer, să-i construiască platforma de pe care să-și verse veninul. Albert Speer a vizitat „altarul din Pergam”, care acum se afla în Berlin, și i-a venit ideea de a construi platforma lui Hitler ca o imagine a altarului din Pergam, tronul Satanei. Astfel, când îl vedeți pe Hitler vorbind la acea masă mare de oameni, în Nurenberg, când vedeți acele torțe aprinse, să știți că totul este o reproducere fidelă a altarului din Pergam. Așadar, când Hitler vorbește și se dezlănțuie, stă pe tronul Satanei. Cât de clar este totul!

Care era scopul vrăjmașului? Cel mai important scop al lui era să-i nimicească pe evrei, așa cum a încercat atunci când a pus altarul lui Zeus pe Muntele Templului, acela fiind o preumbrire a urâciunii pustiirii din zilele din urmă. Ce a urmat? Aveam un tron al Satanei. Tronul este locul de unde vorbește împăratul. De pe acel tron, vrăjmașul vorbea prin Hitler. Împăratul domnește de pe un tron și de pe acel tron vin legile. În timpul acela când Hitler vorbea pe podiumul din acel oraș, au fost emise legile de la Nurenberg. Legile de la Nurenberg sunt începutul Holocaustului. În Nurenberg, în discursul ținut de pe acel podium, Hitler a pronunțat pentru prima dată cuvintele „soluția finală.” Acest lucru s-a întâmplat acolo, pe tronul sau altarul Satanei.

Acum vom merge puțin mai adânc. Tronul Satanei nu este numai un tron, ci este și un altar, iar altarul cere sânge. Ce este un altar? Altarul este o masă sau o suprafață întinsă și este folosit pentru un ritual religios, îndeosebi pentru aducerea de jertfe în cinstea unei zeități. Deci, altarul cere o jertfă; cere să fie ridicat ceva sus. Astfel, din acel loc a început Holocaustul, iar Holocaustul a însemnat numai moarte, sacrificiu. Altarul lui Zeus era un altar pentru arderea jertfelor; Holocaustul

a fost o ardere a jertfelor, iar în spatele acestor lucruri a fost Satan. Altarul din Pergam implica arderi și cenușă. Aceasta arată cât de rău este Satan. Dar taina merge și mai adânc.

Moderatorul: Câte milioane de evrei au fost arși, sacrificați?

Jonathan: Șase milioane. A fost ceva satanic. Dacă cineva îl neagă pe Satan, trebuie să nege și Holocaustul.

Moderatorul: Este cel mai incredibil eveniment din istorie, imposibil de uitat.

Jonathan: Iată cât este de real răul cu care ne confruntăm. Ce face vrăjmașul întotdeauna? Pângărește și sfidează. Aceasta a făcut în vremurile străvechi prin ridicarea urâciunii pustiirii. Altarul lui Zeus a fost pângărirea altarului lui Dumnezeu, a altarului sfânt din Templu, a altarului de jertfă; a luat altarul sfânt, l-a pângărit și a făcut din el un altar necurat.

Așadar, ce a făcut vrăjmașul în timp ce încerca să-i distrugă pe evrei? El știa că dacă nu-i poate distruge, va pierde, așa că a luat lucrurile sfinte pe care le-a dat Dumnezeu pentru ei. Evreii erau salvați prin jertfele aduse pe altarul din Ierusalim, pe altarul sfânt, altarul jertfelor; acela era locul lor sfânt, locul în care erau aduse jertfele pentru ispășirea păcatelor lor, dar vrăjmașul a luat ceea ce era sfânt, ceea ce-i salva pe evrei și a folosit pentru nimicirea lor.

Altarul lui Dumnezeu de pe Muntele Templului era un altar al arderii de tot, iar evreii își puneau păcatele acolo, în jertfa care era adusă pe acel altar. Ce a făcut însă Satan cu evreii duși în Germania? A făcut din ei jertfa lor pentru păcate. Au luat aceasta din ceea ce se întâmpla în Israel, dar în Israel acela era un lucru sfânt. Ei și-au pus păcatele în poporul evreu.

Mai este un lucru: Când era adusă pe altarul de jertfă, jertfa era însemnată cu culoarea roșie: în jurul gâtului ei era pusă o funie de culoare roșie. Când a început Holocaustul, naziștii au schimbat pașapoartele evreilor; le-au însemnat punând pe ele litera „E” scrisă cu roșu. Ei erau însemnați; jertfa era însemnată.

Ce făceau evreii cu jertfa sfântă? O duceau în locul unde urma să fie jertfită. Ce au făcut naziștii cu evreii? I-a dus la locul sacrificiului, ca pe niște miei la măcelărie.

În ce i-au dus acolo? În vagoane de marfă în care se transportau vitele: miei sau caprele pentru sacrificiu; care erau jertfite pe altarul lui Dumnezeu.

Cum numeau grecii altarul lui Zeus, care era un altar de jertfă? Cuvântul grec pentru altarul lui Zeus, care era altarul din Pergam, tronul Satanei era „**caustos**”, adică „**ardere**” iar pentru „**arderea de tot**” era „**Holos**”. Puse împreună „holos+caustos” formează „Holocaust”, altarul Holocaustului. Altarul lui Zeus, tronul Satanei, este altarul Holocaustului. Astfel, Hitler stătea pe o reproducere a tronului Satanei care era altarul Holocaustului. Satan era acolo, în toată acea distrugere.

Moderatorul: De aceea ne spune Dumnezeu să ne cercetăm: „*Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului.*” (2Timotei 2.15).

Jonathan: Pe altarul lui Zeus, Holocaustul era făcut seara și era făcut pe ascuns, dar în Biblie, În Levitic 5.10 scrie: „*Cealaltă pasăre s-o pregătească drept ardere de tot, după rânduielele așezate. Astfel va face preotul pentru omul acesta ispășirea păcatului pe care l-a făcut, și i se va ierta.*”

Traducerea greacă a acestui text spune: „...s-o pregătească drept Holocaust.”

În Levitic 5.16 scrie: „*Să mai adauge a cincea parte la prețul lucrului cu care a înșelat Sfântul Locaș și să-l încredințeze preotului. Și preotul să facă ispășire pentru el cu berbecul adus ca jertfă pentru vină, și i se va ierta.*” Traducerea din greacă spune: „...preotul să facă holocaustul...”

Levitic 4.29 unde scrie: „*Să-și pună mâna pe capul jertfei de ispășire și s-o junghie în locul unde se junghie arderile de tot.*” în limba greacă este tradus: „...și să o junghie în locul unde se junghie holocaustul.”

Vrăjmașul a luat lucrurile sfinte pentru salvare și le-a transformat în rău.

Acum ascultați ce scrie în 2Cronici 29.7: „*Au închis chiar ușile pridvorului și au strâns candelarele, și n-au adus Dumnezeului lui Israel nici tămâie, nici arderi de tot în Sfântul Locaș.*” În Europa există un loc care este numit „sfântul locaș.” Se află în Polonia și se numește **Oswiecim**, dar în limba germană este **Auschwitz**. Deci, **Oswiecim** sau **Auschwitz** înseamnă „**Sfântul Locaș.**”

Dacă luăm tot ce am învățat până acum și traducem textul din Levitic 14.13: „*Să înjunghie mielul în locul unde se înjunghie jertfele de ispășire și arderile de tot, adică în Locul Sfânt...*”, acesta devine: „*Să înjunghie holocaustul... în Auschwitz...*”

Vrăjmașul este real și el a fost tot timpul în spatele tuturor lucrurilor. Nu numai în Holocaust pentru că aceasta nu a fost singura distrugere pe care a făcut-o, dar a fost cea mai mare distrugere care a lovit pământul până acum. Acesta este al doilea război mondial.

El i-a atacat mai întâi pe evrei, pentru că așa cum spune Biblia, „...*Evanghelia lui Hristos... este... pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a iudeului, apoi a grecului.*” (Romani 1.26), dar și „*Necazul și strâmtorarea vor veni... întâi peste iudeu, apoi peste grec.*” (Romani 2.9). Vrăjmașul știe că dacă îi poate ataca pe evrei, poate ataca lumea. Dacă îi înlătură pe evrei, are lumea. De aceea trebuie să binecuvântăm Israelul.

Cine au fost oferii ca jertfă mai întâi? Evreii, apoi au urmat omenii din toate națiunile.

Câți oameni au murit în al doilea război mondial? Peste șaiszeci de milioane. Câți evrei au fost uciși în Holocaust? Șase milioane. Ei au fost a zecea parte din cei uciși, primele roade. Jertfa era primele roade. Ce spune Biblia? Că evreii sunt primele roade ale lui Dumnezeu; primii la mântuire, primii la binecuvântare, dar vrăjmașul a întors aceasta.

În cele din urmă, Hitler a terminat prin a-și aduce propria nimicire. Când slujești vrăjmașului, când păcătuiești, îți aduci propria distrugere. Hitler a sfârșit prin a se sinucide și a poruncit ca trupul lui să fie ars: era ultima ardere de tot. Când a făcut aceasta? Pe data de 30 aprilie 1945 când este „noaptea Walpurgis” sau „noaptea vrăjitoarelor”, una din cele mai importante nopți satanice din an. Este noaptea în care se oferă jertfe, iar Hitler a fost o jertfă adusă Satanei.

Când acest dezastru global a ajuns la sfârșit, armatele Americii, ale aliaților și ale Uniunii Sovietice, s-au apropiat de orașul în care se afla altarul Satanei; toate au venit la Berlin. Dezastrul a plecat de la Berlin, iar acum totul se întorcea în locul de unde a plecat și unde era acel altar. Totul era distrus. Judecata a venit peste Berlin și peste Nurenberg, cele două locuri ale altarului, ale marelui altar al lui Hitler, iar cei zece condamnați de la Nurenberg, au fost spânzurați într-o zi de sărbătoare evreiască. Acea este ziua cunoscută și marcată ca ziua judecății: o zi de sărbătoare evreiască.

Este o povestire conform căreia Hitler s-a dus la un vrăjitor și l-a întrebat:

„Când voi muri?”

„Vei muri într-o zi de sărbătoare evreiască,” i-a răspuns vrăjitorul.

„Așa ceva este imposibil,” a spus Hitler. „De unde știi aceasta?”

„Pentru că indiferent în ce zi vei muri, aceea va fi o zi de sărbătoare pentru evrei.”

Dar Dumnezeu a făcut ca lucrurile să se întâmple altfel. Această taină a venit la America, la lumea întreagă și este legată de zilele din urmă.

De ce a făcut vrăjmașul de la început război împotriva altarului lui Dumnezeu? El a făcut-o din zilele lui Antioh până în zilele Antihristului. De ce? Pentru că altarul lui Dumnezeu, altarul arderii de tot a fost un semn, o umbră a crucii lui Mesia. De ce a fost el împotriva lui? Pentru că era o preumbrire a Jertfei lui Mesia, iar jertfirea lui Mesia reprezintă înfrângerea vrăjmașului. El urăște crucea, iar altarul era semnul crucii. Acesta este motivul pentru care a încercat să facă orice ca să sucească lucrurile.

Prima preumbrire a acestui altar o avem în Geneza 22, când Dumnezeu i-a spus lui Avraam: *„Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac; du-te în țara Moria și adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune.”* (Geneza 22.2).

El a mers în țara Moria pentru a-și aduce fiul jertfă, iar mai târziu, locul acela a devenit Muntele Templului, locul unde a fost zidit altarul lui Dumnezeu. Deci, înainte de toate, acolo l-a dus Avraam pe Isaac ca să-l aducă jertfă Domnului, iar evreii au zidit altarul chiar acolo, pe Muntele Templului. Dacă citim în Septuaginta greacă (Septuaginta este traducerea Pentateuhului (primele cinci cărți ale lui Moise) și a celorlalte cărți din Vechiul Testament din ebraică în greacă), textul din Geneza 22.2 se traduce astfel:

„Ia-l pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești... și adu-l ca holocaust.”
Aceasta spune Septuaginta.

Citind mai departe, în versetul 3 scrie: *„Avraam... A tăiat lemne pentru arderea de tot și a pornit spre locul pe care i-l spusese Dumnezeu.”*

În traducerea greacă avem: *„Avraam... a tăiat lemne pentru holocaust.”*

Versetul 8: „...Dumnezeu Însuși va purta grijă de mielul pentru arderea de tot.”

În greacă: „*Dumnezeu însuși va purta de grijă de mielul pentru holocaust.*”

De fiecare dată când întâlnim în Biblie cuvintele „ardere de tot”, în Septuagintă scrie „holocaust.”

Taina arderii de tot merge înapoi, la început. Și care este răspunsul pentru holocaust? Mielul lui Dumnezeu. Mielul este Cel care a luat iadul asupra Sa; El ia tot ceea ce face vrăjmașul asupra Sa; Mielul este răspunsul la întuneric, la holocaust, la judecată.

Timp de două mii de ani, evreii n-au avut nici un miel; nu au avut altarul și nu au avut Mielul, adică pe Mesia, ceea ce înseamnă că au fost fără ocrotirea Mielului care ia holocaustul, care ia judecata, și astfel au fost vulnerabili la ceea ce a făcut vrăjmașul.

Cum spune Ezechiel: „*Astfel, ele s-au risipit, pentru că n-aveau păstor; au ajuns pradă tuturor fiarelor câmpului și s-au risipit.*” (Ezechiel 34.5). Ei au fost ca oile fără păstor. Dar, ori ia El iadul tău, ori îl vei purta tu. Timp de două mii de ani, vrăjmașul a încercat cu disperare să-i distrugă pe evrei, dar nu a reușit. Biblia îl aseamănă pe vrăjmaș cu un lup: „*Dar cel plătit, care nu este păstor și ale cărui oi nu sunt ale lui, când vede lupul venind, lasă oile și fuge, și lupul le răpește și le împrăștie.*” (Ioan 10.12), în timp ce evreii sunt asemănați cu niște oi fără păstor.

Dacă luăm numele lui Hitler, Adolf Hitler, „Adolf” înseamnă „lup”. Numele „Adolf” provine de la numele german „Adalwolf” care înseamnă „lup nobil.” Aceasta ne dovedește cât de real este vrăjmașul cu care avem de luptat.

Moderatorul: America nu-L ia pe Dumnezeu în serios, de aceea totul este atât de înspăimântător. Aceste lucruri sunt adevărate, nimic nu s-a întâmplat accidental. Tu nu te poți juca cu matematica lui Dumnezeu, pentru că cifrele sunt acolo. Acesta este un avertisment și am face bine să ne trezim. Crucea este atât de urâtă în țara noastră încât chiar și armata a dat-o jos de pe cortul capelei. În unele locuri nici nu se mai poate folosi Biblia pentru că îi jignește pe arabi. Vorbim de cruce, cum a fost urâtă și urâtă. America a ajuns să urască crucea, iar aceasta ar trebui să fie încă un avertisment pentru noi, deoarece ne-am înlăturat protecția.

Jonathan: Da. America a fost fondată după modelul Israelului, iar dacă noi îl

Înlăturăm pe Mesia sau Evanghelia, nu mai avem nici o protecție. Când au avut loc evenimentele din 9-11 septembrie 2001, singura parte care nu a fost dărâmată din acea clădire a fost crucea. Aceasta ne spune că noi suntem într-o luptă reală și că nu este de joacă, ci trebuie să luăm totul în serios. Fiecare păcat și fiecare ispită este războiul vrăjmașului împotriva ta, este războiul nimicirii tale. Nu te juca cu păcatul, cu ispita, pentru că el este adus împotriva ta ca să te distrugă. Aceasta ne arată cât este de importantă crucea, așa că nu te îndepărta de ea; nu te duce la doctorul Cutare sau Cutare, ci du-te la cruce. Vrăjmașul o urăște pentru că este mai puternică decât el; Sângele lui Isus este mai tare decât vrăjmașul, decât lumea, decât iadul, iar noi trebuie să stăm cu El, pentru că El este puterea noastră.

Moderatorul: Noi nu ne putem juca cu așa ceva. Cu câțiva ani în urmă, ei au scos cărțile care conțineau cuvântul „Sânge”, pe motivul că: „Noi nu vrem o religie sângeroasă,” dar adevărul este că aceasta avem.

Jonathan: Da. Dragostea lui Dumnezeu este Sângele lui Isus Hristos. Vrăjmașul și-a lansat războiul împotriva evreilor și timp de patru mii de ani a încercat să-i șteargă. Pentru aceasta s-a folosit de Egipt: Egiptul a încercat să-l șteargă de pe fața pământului; Siria a încercat să-i distrugă; Babilonul a încercat să-i zdrobească; Roma a încercat să-i distrugă; Hitler a încercat să-i distrugă, dar rezultatul acestor lupte este că Egiptul nu mai este, Babilonul nu mai este, Roma nu mai este, Hitler nu mai este, dar **națiunea Israel trăiește pentru că Dumnezeul Israelului trăiește, pentru că Mesia trăiește, Dumnezeul nostru trăiește și noi vom trăi la sfârșit pentru că vom birui prin Dumnezeul nostru!**

TAINA PERGAMULUI

Partea a doua

În cartea Apocalipsei, Domnul îi spune bisericii din Pergam că știe unde locuiește: *„Acolo unde este tronul Satanei.”* De ce? Pentru că Pergam era un oraș păgân. Dacă mergeai la muntele Pergamului găseai numai lucruri păgâne, centrul atenției fiind altarul din Pergam, un altar ridicat în cinstea lui Zeus, tatăl tuturor zeilor.

Biblia numește aceasta „tronul Satanei.”

Pe măsură ce Evanghelia se răspândea prin Imperiul Roman, oamenii au început să abandoneze aceste lucruri, așa că altarul Pergamului a fost lăsat deoparte, s-a ruinat și a fost uitat. Astfel, tronul Satanei a dormitat timp de aproape două mii de ani. Dar ce s-a întâmplat după aceea? În secolul XIX, un om a început să dezgroape tronul Satanei, altarul din Pergam, și l-a trimis bucăți înapoi în țara sa natală, unde este reconstruit piatră cu piatră. Unde l-a trimis? Despre ce țară este vorba? Germania. Astfel, mai târziu, când Hitler vorbea, stătea pe o platformă care era o copie a altarului din Pergam. Hitler vorbea de pe tronul Satanei. În cele din urmă, americanii au venit din vest și rușii din est și s-au întâlnit la Berlin. Ce a urmat? Vrăjmașul voia distrugere, așa că Berlinul a fost împărțit în două, și nu doar Berlinul, ci împărțirea întregii lumi a început din orașul în care se afla altarul Satanei. De acolo, din Berlin, urma să pornească Războiul rece; Berlinul a fost împărțit, Germania a fost împărțită, lumea a fost împărțită, așa că două tabere sunt pregătite pentru război și distrugere. Dacă vrăjmașul și-ar fi împlinit planul, niciunul dintre noi nu am mai fi aici. Vrăjmașul este un distrugător.

Dar ce s-a întâmplat cu altarul din Berlin? La sfârșitul războiului, altarul a trecut din mâinile naziștilor în mâinile armatei roșii, a Uniunii Sovietice. Acolo este acum tronul Satanei. Și iată că dintr-o dată, Europa de Est a fost sub mâna de fier a Uniunii Sovietice, apoi lumea, China, o treime din populația lumii ajungând sub robia puterii pe care o are tronul Satanei. După cum am văzut, totul a început cu Antioh. Ce a făcut el? A interzis Cuvântul Domnului. Ce a făcut comunismul peste tot în lume? A interzis Cuvântul Domnului, i-a persecutat pe copiii lui Dumnezeu și i-a trimis în lagăre și în închisori, i-a scos în ilegalitate pentru că Îl urmau pe Dumnezeu. Cine a făcut aceasta? Satan.

Uniunea Sovietică era atât împotriva creștinilor, cât și a evreilor. Astfel, ei au finanțat fiecare dușman al Israelului și au ajutat la începerea războaielor pentru distrugerea Israelului. Cine a făcut aceasta? Satan.

În anul 1948, altarul era în Berlin, dar după împărțirea Berlinului, rușii l-au luat din Berlinul de Est unde se afla, și l-au dus în Uniunea Sovietică. Astfel, altarul a ajuns în Uniunea Sovietică.

În anul 1948, lumea a fost pusă în fața unei crize potențiale, când Uniunea Sovietică a blocat aliații ca să nu ajungă în Berlinul de Vest, dar apoi au dus altarul

În Uniunea Sovietică.

Aș vrea să menționez ceva despre comunism, mai exact despre Karl Marx. El a fost fiul unui rabin, iar la un anumit moment al vieții sale a ajuns în contact cu creștinismul, dar l-a respins. Iată ce a scris el mai târziu:

„...un dumnezeu a smuls totul de la mine. Nu-mi mai rămâne nimic altceva decât răzbunarea! Îmi voi construi tronul sus de tot; rece și îngrozitor va fi apogeul său!”

Ce spune Dumnezeu că a zis vrăjmașul? *„Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi șede pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei...”* (Isaia 14.13). Acestea sunt cuvintele lui Satan care a vorbit prin Karl Marx la fel ca prin Hitler. Și ce a mai spus Marx?

„Împăratul întunericului mi-a vândut această (sabie) mie,

Ca să înving timpurile și să ofer semne.

Cu atât mai îndrăzneț voi dansa dansul morții.

Am puterea să vă zdrobesc.

Abisul zace în întuneric.

Vă veți scufunda, iar eu vă voi urma râzând,

Șoptind în urechile voastre:

„Coboară, vino cu mine, prietene!”

Eu voi aduce lumea în ruine!”

Ce spune Biblia despre Satan?

„Cel ce, în urgia lui, lovea popoarele cu lovituri fără răgaz, cel ce, în mânia lui, supunea neamurile este prigonit fără cruțare...

...care prefăcea lumea în pustie, nimicea cetățile și nu dădea drumul prinșilor săi de război?” (Isaia 14.6,17).

Biblia este adevărată! Când spune ceva despre diavolul este adevărat. Avem aceasta aici și vom vedea cum s-a întâmplat.

A fost odată un băiat care s-a născut în Georgia și s-a numit Ioseb Besarionis, dar mai târziu a renunțat la acest nume și și-a luat numele de „Omul de Oțel.” Acest băiat era Iosif Stalin, care a devenit mai târziu, dictatorul, conducătorul Uniunii Sovietice, cu tronul Satanei în țara sa. Când Rusia a luat acest tron, aceasta a pecetluit puterea cortinei de fier: toate țările au venit sub comunism, iar Stalin a condus, a ucis milioane de oameni și de creștini și i-a urât pe evrei. Altarul Satanei a fost dezgropat în anul 1878, anul în care s-a născut și Stalin. În acel an s-a născut un copil care avea să fie folosit de Satan.

Ce se întâmplă acum? Am spus că altarul lui Zeus din Pergam, era un altar pe care erau aduse arderi de tot și că cuvântul grec pentru ardere de tot este „holocaust.” Astfel, am avut holocaustul cu Hitler, dar mai există ceva. Când auzim cuvântul „holocaust,” acesta are două sensuri:

1. - ceea ce s-a întâmplat cu evreii sub Hitler;
2. - este holocaustul nuclear.

Satan se concentra pe distrugere, ardere și foc. Ce s-a întâmplat? În următorul an după ce a luat altarul Satanei, Uniunea Sovietică a primit puterea holocaustului atomic, iar în data de 29 august 1949, a făcut prima testare a unei arme nucleare. Acum, toată lumea este înarmată, iar noi am crescut sub amenințarea unui holocaust nuclear, pentru că vrăjmașul voia să nimicească fiecare om de pe pământ.

Atunci a început o nouă epocă: epoca nucleară.

În anul 1958, Uniunea Sovietică a returnat altarul Berlinului de Est, rămas sub controlul lor, și iată că acum altarul era din nou în orașul în care fusese înainte de război. Până în acel moment, în Berlin nu mai fuseseră nici un fel de conflicte, dar dintr-o dată, în anul 1958, lumea s-a înfierbântat din nou, iar în luna noiembrie 1958, premierul sovietic Hrusciov, a dat Americii și aliaților ei un ultimatum de șase luni, ca să se retragă din Berlin. Era o amenințare din ambele părți, iar conflictul lua amploare. Era a doua criză din Berlin, și a avut loc atunci când a fost dus altarul înapoi. Această criză a avut loc în timpul președinției lui Kennedy. Când Hrusciov i-a dat șase luni ca să se retragă din Berlin, Kennedy a răspuns prin activarea a o sută cincizeci de mii de soldați pregătiți pentru un conflict viitor în

Berlin. Astfel, toată lumea era concentrată pe distrugere. În data de 13 august 1961, prin mijlocul Berlinului a fost tras un gard de sârmă ghimpată pentru a împărți orașul în două, iar după aceea a fost ridicat zidul Berlinului. După ridicarea zidului Berlinului a avut loc o nouă dezbatere între SUA și Uniunea Sovietică. Se puteau vedea una pe cealaltă, iar lui Kennedy i s-a spus: „Nu putem apăra Berlinul decât dacă folosim arme nucleare.” Acesta era sfatul pe care l-a primit de la conducătorii militari. Generalul de lângă el a spus: „Ai putea lovi, dar acesta ar fi un război atomic.” Astfel, America se pregătea pentru un război nuclear, iar de partea cealaltă, Hrusciov făcea aceleași pregătiri, totul concentrându-se în jurul altarului care avea să aducă distrugere. Și aproape că am fost distruși din locul în care se afla altarul

În 1962, anul în care lumea a fost cel mai aproape de distrugere, în luna mai, Hrusciov s-a înțeles cu Fidel Castro să pună în Cuba rachete cu care să lovească America. Planurile au fost aprobate în iulie, iar în august serviciile secrete americane au interceptat ceva. Rachetele au ajuns în Cuba în septembrie, iar în octombrie, America avea primele fotografii ale acestora, luate prin satelit, concluzia comandantului armatei americane fiind că singura soluție era invazia Cubei.

În data de 22 octombrie 1962, Kennedy a apărut în fața națiunii, poate unii își amintesc, și a spus că rachetele din Cuba sunt îndreptate împotriva Americii, iar în cazul unui atac va fi declanșat un război mondial, și că americanii vor bloca Cuba pentru a nu le îngădui navelor sovietice să se apropie. La rândul ei, China a anunțat că are șase sute douăzeci de mii de soldați care sunt gata de atac. Un nou război mondial era gata să izbucnească. În continuare, America a creat un blocaj, dar navele sovietice au trecut prin el, iar Castro i-a spus lui Hrusciov să se grăbească să trimită armele nucleare în Cuba. Se temea că va fi atacat de americani și i-a cerut să trimită armele atomice. Lumea era la apăsarea unui buton distanță de distrugerea nucleară, dar deodată a avut loc o discuție secretă între Hrusciov și Kennedy și imediat s-a întâmplat ceva. Eram la o clipă de distrugere, însă în discuția dintre cei doi conducători s-a spus ceva ce a rămas secret și nu a fost dezvăluit atunci, dar care a pus capăt disputei. Acel secret era legat de taina antică a Pergamului. Vă voi spune ce este aceasta.

Hrusciov se gândea că dacă pune în Cuba arme cu care să amenințe America, va obține întâietatea în negocierea controlului asupra Berlinului de Vest. El voia cu orice preț orașul și credea că în felul acesta o va scoate afară pe America.

Dar iată care este povestea secretă: În aprilie 1961, Hrusciov stătea pe malul Mării Negre, iar secretarul său de stat i-a spus: „America a pus de partea cealaltă a mării, arme nucleare care sunt îndreptate spre Rusia și ne pot distruge într-o clipă.” Atunci Hrusciov a spus: Ce ar fi dacă am instala și noi, în Cuba, câteva rachete îndreptate spre America, pentru a face același lucru?” SUA pusese rachetele îndreptate spre Uniunea Sovietică, în anul 1961, iar în aprilie, Hrusciov a spus: „Să facem și noi același lucru,” iar câteva luni mai târziu au dus rachetele în Cuba.

În cadrul discuției secrete care a avut loc între cei doi, Hrusciov i-a spus lui Kennedy: „Retrage-ți rachetele de aici și noi le vom retrage pe ale noastre de acolo!”

„O vom face,” a spus Kennedy, „cu condiția ca aceasta să rămână un secret!”

Astfel, în 27 octombrie 1962, Kennedy a fost de acord să-și retragă rachetele din Italia și din Turcia, în schimbul retragerii rachetelor rusești din Cuba. Lumea a fost aproape distrusă de rachete care nu au mai fost lansate niciodată. Rachetele erau puse într-un loc și îndreptate spre Rusia. Unde au fost puse? În Turcia, țara altarului din Pergam, locul în care a fost întotdeauna tronul Satanei. Uniunea Sovietică avea altarul din Pergam, iar Turcia avea locul. Unde în Turcia? Turcia are optzeci de provincii sau de mini-state. Rachetele au fost puse într-o provincie micuță, în provincia Izmir care este de fapt provincia Pergamului, a locului unde fusese ridicat în vechime altarul din Pergam. Rachetele care aproape au distrus lumea era puse în locul unde a fost tronul Satanei, în regiunea Pergamului. Și nu numai atât!

În legătură cu ce era altarul? Cu holocaustul, cu foc și distrugere. Rachetele erau acolo, dar mai este ceva. Cum se numeau rachetele care au fost pe punctul să ne distrugă? În regiunea Pergamului, erau numite rachetele lui Jupiter, iar Jupiter este Zeus. Zeus este zeul altarului din Pergam, iar rachetele erau rachetele lui Zeus din locul altarului Satanei.

În Efeseni 6.16 scrie: *„Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău.”*

În greacă, cuvântul pentru aprindere este „Puroo” și înseamnă „a aprinde, a pune foc”, în timp ce cuvântul pentru săgeți este „belos” și înseamnă „rachetă, suliță, săgeată.” Cu alte cuvinte, avem: „rachetele aprinse de la tronul Satanei”, iar

această taină ne conduce în prezent, în timpul de acum. Noi putem vedea cât de adevărată este Biblia. Așa cum Dumnezeu este adevărat, există și Satan, deși oamenii nu cred aceasta.

Iată câteva lucruri pe care le putem învăța de aici:

1. - Tot ce aduce vrăjmașul în viața ta are scopul să te distrugă; fiecare ispită are scopul să te distrugă, fie că este vorba de bani sau de o aventură, de fiecare dată el este acolo ca să te distrugă.
2. - Vrăjmașul este un nimicitor. Astfel, el a încercat să-i distrugă pe evrei, a încercat să distrugă biserica, pe fiecare dintre noi; el încearcă să distrugă lucrările lui Dumnezeu. El îl urăște pe Dumnezeu și ca urmare încearcă să distrugă tot ce are chipul lui Dumnezeu. Dacă Satan încearcă să-ți distrugă viața, înseamnă că viața ta este importantă pentru Dumnezeu, înseamnă că viața ta înseamnă mult pentru Dumnezeu, că există un scop în viața ta, o chemare. El luptă tot timpul împotriva Planurilor lui Dumnezeu. El încearcă să te intimideze, să te descurajeze pentru că Dumnezeu are un plan cu viața ta. Este pentru că Dumnezeu are un plan cu tine, te-a creat cu un scop, pentru o chemare.

Biblia spune: *„Preaiubiților, vă sfătuiesc, ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul.”* (1Petru 2.11).

Feriți-vă, prin puterea lui Dumnezeu, de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul, pentru că tot ceea ce încearcă să facă vrăjmașul este sortit eșecului: distrugerea evreilor și a lumii, pentru că Dumnezeul lui Israel trăiește, Dumnezeul vieților noastre este viu! Slujiți-L pe El și veți fi de partea biruitoare.

„Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui” (Efeseni 6.10) și veți trăi.